

ETT
ÖGONBLICK
redaktörn

Skriv helst insändare som är undertecknade med NAMN. Men naturligtvis har ni full rätt att använda er av SIGNATUR. Under alla omständigheter måste NAMN OCH ADRESS bifogas — för redaktionens kämmedom. Vi förbehåller oss rätten att redigera och förkorta i det insända materialet. Bidragen returneras inte. Vår adress är: Ett ögonblick, redaktörn, Aftonbladet, Box 157, Stockholm 1.

Ska vi skrota svenska språket?

Det tycks finnas bara två alternativ: 1. att avskaffa svenskan och ha engelska som modersmål; 2. att bevara svenskan och införa esperanto som andra språk. Att avskaffa engelskan och införa svenska språket i stället har ingen tänkt på... Majoriteten av EO-skrivare tycks vara villig att anta alternativ 1, medan bara en försvarar det andra.

Vilka kan tänkas ligga bakom första alternativet? Tanken stannar först vid några reklammarkörer, som redan har vissa svårigheter att göra sig förstådda, vidare till vissa skövedor och deras "festival", till kontorsrationalsexperter, som tycker att man lösar med personal, tid och pengar genom att ha engelska, tyska, franska m m korrespondenter.

Genom att införa engelskan skulle man givetvis kunna spara in den engelska korrespondenten. Man skulle bara behöva anställa en dansk/norsk, för inte ska normmän och danskar, som inte är framsynta i sina frågor, avstå från sitt språk också?

Största felet med esperanto är förmodligen det, att det har så litet gemensamt med engelskan och att det förmodligen inte publiceras så många annonser på det, så att man

kan "använda" dem för den svenska marknaden. Att KR-folk o dyl inte ansluter sig till tanken är mera underligt. Att rationalisera bort alla övriga korrespondenter och ha bara EN esperanto-korrespondent borde nog vara idealen för dem och varje kontorschef. Folk är underliga nuförtiden.

F Luin

★

Angående slopandet av det svenska språket, skulle jag vilja säga att det är en mycket bra idé. Synd bara att en del helt har missuppfattat idén med det hela. Jag tänker främst på sådana individer som skriver under signaturerna "B A" och "Fille" samt de med dem liknande åsikter. Signatur "B A" skriver: "Engelska, ryska, franska, tyska och kinesiska. I den ordningen bör vi lära oss språken..." Detta är ju alldeles vansinnigt. Meningen är ju att ha ett enda gemensamt språk, och då ska man inte föra in ytterligare språk att lära sig. "Fille" är också något mycket dumt. Han menade att vi inte skulle övergå till engelskan utan till kinesiskan, som enligt honom var framtidens språk.

Naturligtvis ska vi gå in för engelskan. För det första är engelskan ett relativt lätt språk att lära sig i jämförelse med franska och ryska och även tyska och givetvis kinesiska som är det mest opraktiska och komplicerade språk som finns. För det andra talar hela USA engelska. Eftersom man vill nå ökad kontakt och utbyte mellan länder och framförallt med USA är det ju lämpligast att tala samma språk.

Då kanske man frågar sig varför inte USA också kan byta språk. Därför att USA följs av Kanada, Australien och alla andra engelska kolonier. Dessutom talar man i många länder engelska som direkt andra språk. I Indien t ex samt i många andra länder, i de flesta europeiska länderna. Ryska skulle man kanske kunna tänka sig som ett alternativ, men det måste man snart överge på grund av att det inte är så utbrett och att språket försvåras på grund av sitt säregna alfabet; engelskan ligger bättre till hands.

Sen har man ju hört tokiga idéer om att införa något slags Esperanto vilket är det vansinnigaste av alla förslag. Varför i fridens namn ska man tillverka ett nytt språk, som ingen alls kan?

LM

Borlänge Tidning 12 sept. 1966

Indier besökte Dala-esperantister berättade om språkproblem hemma

Välja ämne innan föreläsningen börjar, hur många publik har möjlighet att göra det? Dr Asvinikumar, 24 år, indier och bosatt i Holland, besökte Dalarnas Esperantodistrikts höstträff på Fornby på söndagen. Han hade bortåt ett dussin ämnen på repertoaren, och 30-talet konferensdeltagare hade bara att välja. Kvinnans ställning i Indien och landets språkproblem rönt största intresset, och åhörarna fick lyssna till två anföranden, initierade och sakliga, framförda på ett engagerande sätt på "allas andra språk" när det klingar som vackrast.

— Min mormor saknade liksom de indiska kvinnorna sedan långa tider tillbaka alla rättigheter, fick inte lära sig skriva eller läsa, berättade hr Asvinikumar. — Min mor däremot fick de högsta akademiska titlarna i universitetet.

Exemplet belyste den mycket snabba utveckling som äger rum i Indien beträffande kvinnornas ställning, menade talarerna.

Språkproblemen däremot genomgår ingen utveckling till det bättre. Århundraden av engelsk kolonisation har skapat språkproblem som är ofantligt svåra att komma till rätta med. Engelska har varit det officiella språket som använts inom förvaltningen och utbildningen,

men det är oändligt svårt för indierna att lära sig och talas bara av privilegierade grupper. Dessa grupper bygger sin ställning på att folkets breda lager inte kan — och inte har möjlighet att lära — engelska, och den beslutade reformen att göra

hindi till den indiska nationens officiella språk och att ge delstaternas modersmål status som officiella delstatsspråk har i realiteten näst skjutits på framtiden.

Som vanligt blev Dala-distriktets forts. på sid. 5.

Indier...
(Forts. från sid. 3.)

tets årliga höststämma ett intensivt Esperanto-veckoslut. Distriktets ordförande Lennart Lagerkrantz redogjorde efter välkomsthälsningen för verksamheten i Dalarna. Emanuel Kull, Korsnäs, berättade om världskongressen i Budapest och fru Hildur Södergren berättade om Svenska esperantoförbundets kongress och 60-årsjubileum i Skövde. En uppläsning om svenska amazoner under karolinsk tid — som allt övrigt framfört på Esperanto — svarade fru Inez Lagerkrantz för.